

Sygn. akt V CZ 146/05

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Maria Grzelka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. B.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A.-

i Automobilklubowi Ziemi K.

z udziałem interwenienta ubocznego "H. " Towarzystwa

Ubezpieczeń S.A. (poprzednio: "T." Towarzystwo Ubezpieczeniowe S.A.)

o zapłatę i rentę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 stycznia 2006 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 6 lipca 2005 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Powód domagał się zasądzenia kwoty 600.000,- złotych tytułem odszkodowania za „straty materialne i niematerialne oraz doznaną krzywdę” a także renty, w związku ze śmiercią syna D. B., który zginął podczas obserwowania Rajdu Samochodowego. W ramach dochodzonej kwoty, którą wskazał jako wartość przedmiotu sporu, domagał się m. in. zwrotu kosztów wychowania syna w kwocie 150.000,-zł, kwoty 45.000,- złotych za kształcenie syna, oraz kwoty 48.398,63 złotych tytułem zwrotu kosztów pogrzebu. Resztę potraktował jako należne mu zadośćuczynienie za utratę dziecka, które było celem życia i z którym wiązał nadzieje, że na starość znajdzie w nim oparcie. Sąd Okręgowy w Ś. oddalił powództwo wobec pozwanego Automobilklubu Ziemi K., natomiast w stosunku do pozwanego PZU S.A. powództwo uwzględnił w kwocie 35.485,- złotych na którą składały się: zwrot kosztów pogrzebu i wystawienia pomnika w wysokości 15.485,- złotych oraz 20.000,- złotych tytułem odszkodowania za znaczne pogorszenie sytuacji życiowej powoda. W pozostałym zakresie wobec pozwanego ubezpieczyciela Sąd powództwo oddalił. Sąd przyjął, że na pomnik powód wydatkował 32.000,- złotych, ale uznał, że do zwrotu należy się powodowi z tego tytułu tylko 6.000,- zł. Powód zaskarżył powyższy wyrok oznaczając wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 564.515,- złotych i wskazując, że nie kwestionuje zasądzonych kosztów pogrzebu a jedynie wysokość „rekompensaty na przyszłość z tytułu doznania w wyniku zgonu syna szkód niematerialnych” oraz pominięcie kosztów poniesionych przez niego na wychowanie i kształcenie syna. Podniósł, że „nie rezygnuje ze wskazanej wartości przedmiotu sporu ...(-) słusznym jest aby wartość przedmiotu sporu została utrzymana w wysokości dotychczasowej jak w pozwie”. Sąd Apelacyjny, któremu akta sprawy wraz z apelacją zostały przedstawione, wezwał powoda do usunięcia w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia apelacji, braków formalnych apelacji przez wskazanie w jakim zakresie powód domaga się zmiany zaskarżonego wyroku, tj. jakiej dodatkowo domaga się kwoty od pozwanych i z jakiego tytułu. W odpowiedzi powód stwierdził, że w apelacji podał wartość przedmiotu zaskarżenia oraz, że nie domaga się kwoty wyższej niż ta wartość lecz kwestionuje – jako rażąco niskie – przyznane mu

zadośćuczynienie, brak zasądzenia żądanej renty i brak uwzględnienia rzeczywistych, poniesionych przez niego kosztów postawienia pomnika.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił apelację uznając, że mimo wezwania powód nie uzupełnił braku w postaci jednoznacznego wniosku, o którym mowa w art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c., sama zaś apelacja jest w istocie uzasadnieniem niesprecyzowanych zarzutów.

W zażaleniu powód zarzucił, że odpowiadając na wezwanie Sądu wyjaśnił, iż zaskarżył całą oddaloną część jego roszczeń wymienionych w pozwie i dał temu wyraz m.in. przez zmniejszenie wartości przedmiotu zaskarżenia w porównaniu z wartością przedmiotu sporu o kwotę zasądzoną w wyroku Sądu Okręgowego. Przyznał, że uczynił to nieudolnie. Podniósł jednak, że apelacja nie wymaga formułowania zarzutów według skatalogowanego wzorca, a ponadto, że działał bez pomocy profesjonalnego pełnomocnika pozostając w trudnej sytuacji życiowej w związku ze skutkami tragedii, która go dotknęła.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie sposób nie przyznać racji Sądowi Apelacyjnemu, że w apelacji ani w piśmie stanowiącym odpowiedź na wezwanie Sądu powód nie oznaczył wyraźnie jakiej dodatkowo domaga się kwoty ani tytułem czego. Zważywszy jednak na treść żądań powoda w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji i treść wyroku Sądu Okręgowego oraz uwzględniając wskazaną w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia nie powinno budzić wątpliwości, że powód domagał się zmiany zaskarżonego wyroku przez zasądzenie na jego rzecz dodatkowo 26.000,- złotych tytułem zwrotu kosztu pomnika, oraz różnicy pomiędzy kwotą 564.515,- i 26.0000,- zł jako dalszego odszkodowania z tytułu znacznego pogorszenia sytuacji życiowej przy uwzględnieniu, że poniósł określone koszty na wychowanie i kształcenie syna. Ponadto, domagał się renty miesięcznej po 400,- zł poczynawszy od 16 lutego 2001 r. Te roszczenia bowiem nie zostały uznane za zasadne w wyroku Sądu pierwszej instancji i – oprócz renty – wyrażały oznaczoną wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji.

Zważywszy na podeszły wiek powoda, działającego bez profesjonalnego pełnomocnika oraz jego pozostawanie pod wpływem negatywnych emocji,

usprawiedliwionych poczuciem niewyobrażalnej krzywdy po tragicznym wypadku syna, można było w rozpoznawanej sprawie potraktować wypowiedzi powoda jako oczywistą niedokładność, w ramach której jednak znany był zakres zmian zaskarżonego wyroku objęty apelacją. W każdym jednak razie podstawą odrzucenia apelacji nie mogło być nieuzupełnienie apelacji w kierunku, którego dotyczy art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c. Powód nie był wzywany do sprecyzowania, czy wnosi o zmianę, czy też uchylenie zaskarżonego wyroku, zaś z treści wezwania z dnia 21.VI.2005 r. wynika, iż nie budziło wątpliwości Sąd Apelacyjny, iż powód w apelacji wnosił o zmianę wyroku.

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy uznał, że zażalenie zasługiwało na uwzględnienie i orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).